

ik ben niet boos!

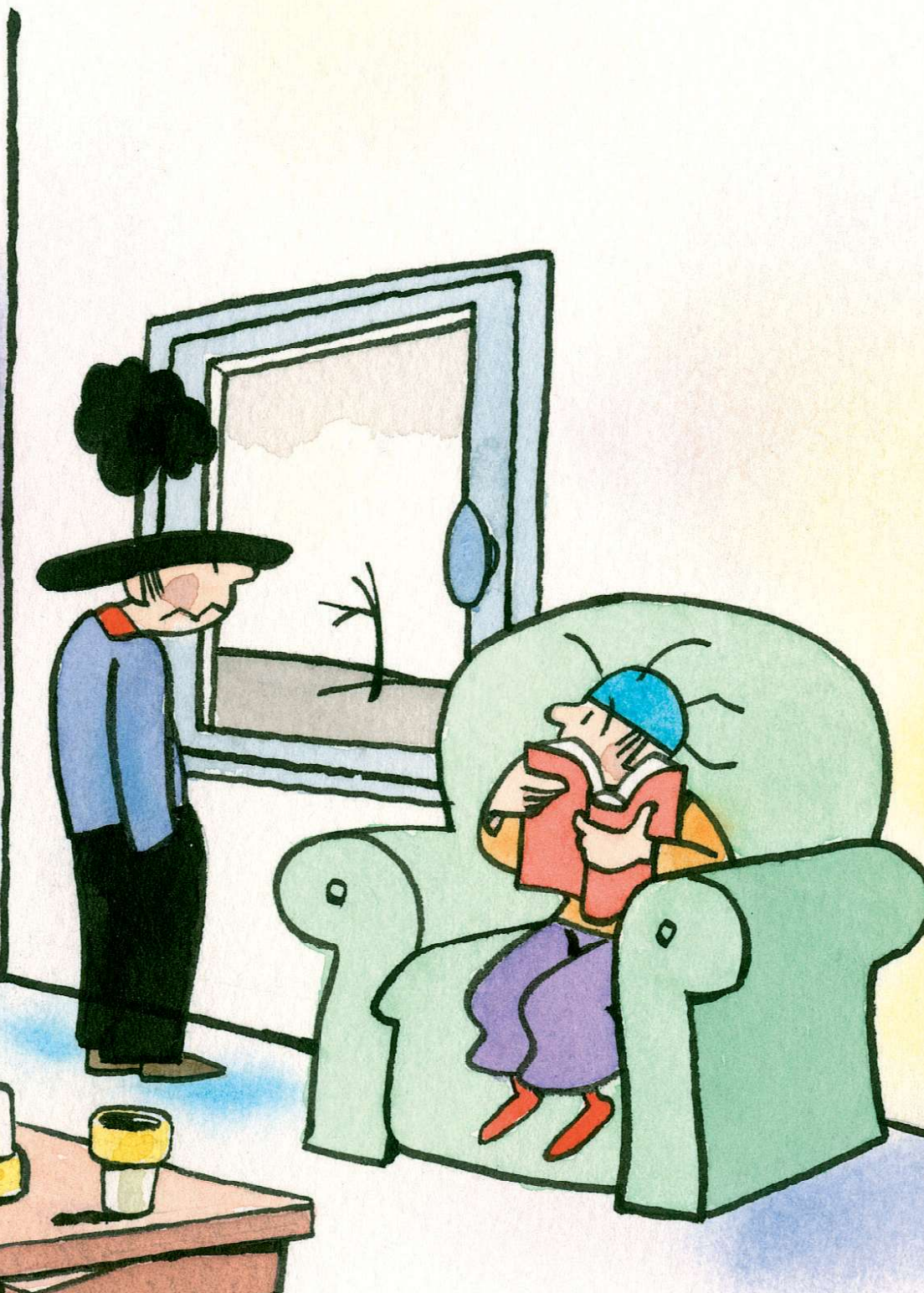

het boek

wil zit in zijn stoel.
hij leest een boek
en lacht daar luid om.
bil staat bij het raam.
hij staart naar de tuin.
'hoor eens, bil,' zegt wil.
'dit is een heel goed boek.
lees je me eruit voor?'
'nee, wil,' zegt bil.
'nu niet.
lees zelf maar in dat boek.'
'toe nou, bil,' zegt wil.
'lees me nou voor.
ik vind het zo fijn als je dat doet.
dat weet je toch?'
bil bromt.
'nu niet, wil,' zegt hij weer.
wil zegt niks meer.
hij slaat zijn boek dicht.
het is nog steeds een goed boek.
maar hij heeft er geen zin meer in.
niet als bil niet meedoet.

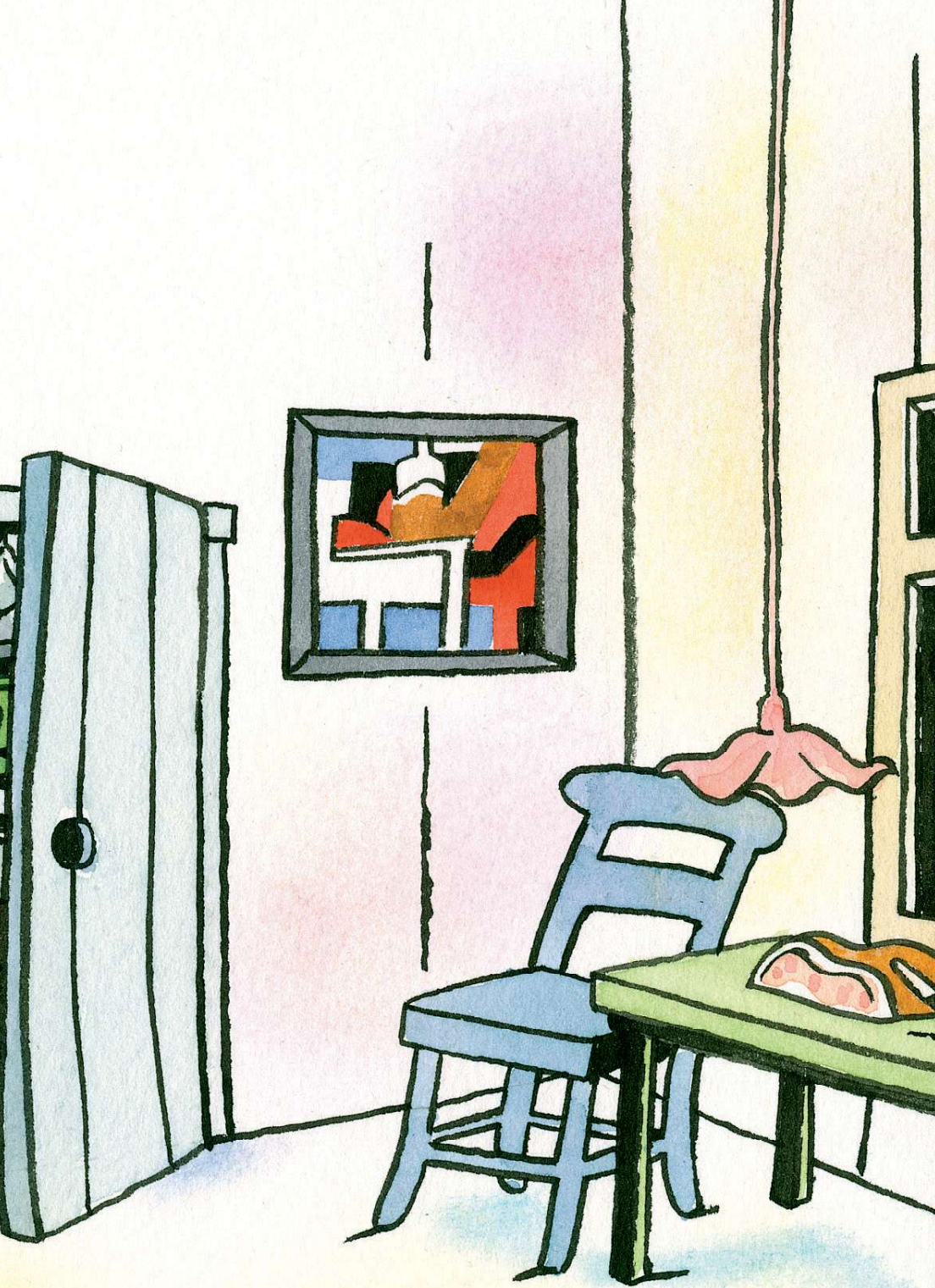
wolk

wil loopt naar bil toe.
'wat een mooi weer, hè bil,'
zegt hij.
'de zon schijnt.
ga je mee de tuin in?'
bil broemt iets.
'ik zie een grijze wolk,' zegt hij.
'het is mij te koud in de tuin.'
'een grijze wolk?' vraagt wil.
'waar dan?'
'dáár,' zegt bil.
wil tuurt naar de lucht.
hij ziet geen grijze wolk.
de lucht is blauw.
het is een beetje koud,
maar er is geen wolk.
wat raar dat bil dat zegt.
hij is juist dol op zijn tuin.
vaak is hij daar aan het werk.
dan spit hij de grond om.
of hij knipt bloemen van een struik.
of plant een nieuwe boom.
vreemd dat bil nu zo doet.

een hond glipt het huis in.
het is de hond van gril.
af en toe komt hij langs bij bil en wil.
dan krijgt hij een stukje worst of vlees.
soms blijft hij een uurtje.
meestal heel de dag.
en dan gaat hij weer weg.
'ha, hond,' zegt wil.
bil kijkt niet naar de hond.
wil geeft hem een stukje spek.
meteen slokt de hond het op.
hij gaapt
en rolt zich op bij de warme haard.
bil ziet het niet.

kaas en wijn

wil zucht.

hij heeft zin in iets leuks.

hij wil iets doen met zijn vriend.

maar wat?

bil wil geen goed boek.

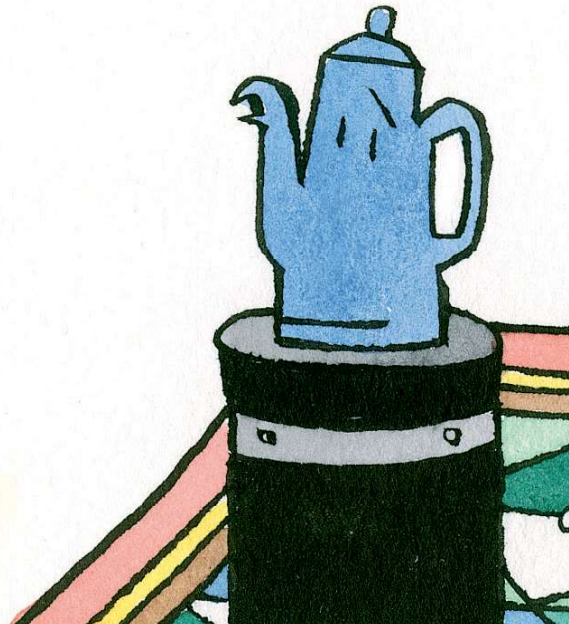
hij wil de tuin niet in.

hij kijkt niet naar de hond.

wat wil hij dan wél?

wil kijkt in de koelkast.

die ligt vol met oude kaas en flessen wijn.

aha, mooi plan!
'bil,' zegt wil.
'ik heb een mooi plan.
ik haal kaas en wijn uit de koelkast.
en dan gaan jij en ik lekker ...'
'nee, wil,' zegt bil.
'ik heb geen trek.
neem jij maar een stukje kaas.'
wil doet de koelkast weer dicht.
ook hij heeft ineens geen trek meer.
de hond ligt nog steeds bij de haard.
hij kijkt naar bil.

boos?

wat is er toch aan de hand?
is bil ziek?
wil voelt aan zijn voorhoofd.
'niet doen,' bromt bil.
nee, denkt wil.
zijn voorhoofd is niet warm.
hij rilt niet
en niest niet.
hij staat daar maar bij het raam.
ziek is hij dus niet.
zou hij boos zijn?

NIET BOOS

'bil?' vraagt wil.

'ben je een beetje boos op me?'

'nee,' zegt bil.

'echt niet?' vraagt wil.

'nee!' bromt bil.

'je dóét boos,' zegt wil.

'ik ben niet boos!' brult bil.

wil voelt een traan op zijn wang.

bil is mijn vriend niet meer, denkt hij.

hij is wél boos op me.

waarom?

hij loopt naar de hond.
die ligt nog steeds bij de warme haard.
de hond likt de traan weg.
dat voelt fijn.
had ik ook maar een hond ... denkt wil.
een hond is een vriend voor altijd.
bil kijkt naar wil
en naar de hond.
'wil,' zegt hij zacht.
'je bent lief voor me.
en je doet je best.
dat zie ik heus wel.
maar laat me maar even.
ik heb geen zin in iets leuks.
ik wil naar bed.'

bil gaat naar bed.
hij trekt het dekbed hoog op.
geen bil meer te zien.
wil zit in zijn stoel.
hij heeft geen slaap.
hij wil ... hij wil ...
hij wil dat bil zijn beste vriend weer is.
wat moet hij doen?
hij weet het niet.
stil kijkt hij voor zich uit.
de hond kruipt bij hem.

bil is diep in slaap.
wil denkt na.
heel de nacht denkt hij na.
hij doet geen oog dicht.
de hond wel.
die ligt op zijn schoot te snurken.

weg wolk

bil staat op.
hij rekt zich uit
en gaapt.
'zo,' zegt hij.
'ik sliep wel tien uur.
dat was fijn.
hm, ik voel me goed.
ik heb trek.
is er nog oude kaas in de koelkast, wil?
en waar is je leesboek?
is het echt zo leuk?
laat eens zien.
ach, kijk die hond nou eens.
wat ligt hij daar lief.'

wil weet niet wat hij hoort.
is bil niet meer boos?
de hond springt van zijn schoot.
hij hobbelt het huis uit.
'dag, hond!' zegt bil.
'ga maar naar gril.
kom je gauw weer naar ons toe?'
hij wuift.
wil wuift ook.

vrolijk loopt de hond het tuinpad af.
hij kijkt niet om.
maar zijn staart gaat heen en weer.
'bil!' zegt wil.
'je bent niet meer boos.'
bil kijkt hem aan.
'ik wás niet boos,' zegt hij.
'dat zei ik toch?'
'echt niet?' vraagt wil.
'zelfs niet een beetje?
wat was er dan met je?
want je dééd wel boos tegen me.'
'och ...' zegt bil.
'er was ...
ach ...
zie je die grijze wolk daar, wil?'
hij wijst naar de lucht.
'nu wel,' zegt wil.
'maar eerst niet.
ik wou de tuin in.
en jij zei dat er een grijze wolk was.
dat was niet waar.'
'je hebt gelijk,' zegt bil.
'jij kon die wolk niet zien.
maar ik wel.
hij was niet in de lucht.

hij zat in mijn hoofd.'
'een wolk in je hoofd?' vraagt wil.
bil knikt en zegt:
'vaak zit er een zon in mijn hoofd.
dan ben ik blij.
dan wil ik onze tuin in.
of een goed boek.
of met jou op stap.
maar nu was
er geen zon.

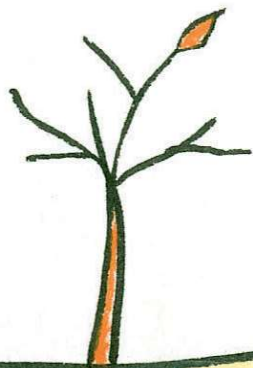

nu was er die wolk.
wat was het een grote, grijze wolk!
ga weg, wolk! dacht ik nog.
maar de wolk wou niet weg.
ik kon er niks aan doen.’
‘was dat naar, bil?’ vraagt wil.
‘die wolk in je hoofd?’
‘heel naar, wil,’ knikt bil.
‘ik dacht eraan hoe koud het is.
de tuin wordt bruin.
het bos wordt kaal.
de lucht steeds grijzer.
heel lang blijft het kil.
het voorjaar is zo ver weg.
daar dacht ik de hele tijd aan.
dat kwam door die dikke wolk.’
‘o,’ zegt wil.
‘waar dacht je nog meer aan?’
‘ik dacht aan ons huis,’ zegt bil.

'stel dat het regent.
en dat het dak dan gaat lekken.
ik dacht aan de hond van gril.
die komt heel vaak.
maar hij gaat ook telkens weer weg.
het is niet ónze hond!
hij is van gril.
daar dacht ik aan.
en toen kwam jij
met je boek en zo.
en ik dacht:
bah nee.
ik heb geen zin.
ook dat kwam
door die wolk.'

wil is er even stil van.
hij kijkt naar zijn vriend.
'en nu?' wil hij weten.
'nu is de wolk weg,' zegt bil.
'nu heb ik weer zin in iets leuks.
pak het boek maar, wil.'
wil snapt het niet zo goed.
een grijze wolk in je hoofd?
een zon?
wil heeft niet zulke dingen in zijn hoofd.
maar hij is blij dat die wolk weg is.
en dat bil zijn vriend weer wil zijn.
wil rent naar de kast.
met het boek kruipt hij in zijn stoel.
bil kruipt bij hem.
'bil?' vraagt wil.
'blijft die wolk nu voor altijd weg?'
'ik weet het niet zeker,' zegt bil.
'ik hoop van wel.'

een kat komt de tuin in.
het is de kat van spil.
bil legt het boek neer.
hij loopt het huis uit.
'dag lieve kat!' zegt hij.
'wat leuk dat je er bent.
kom, dan krijg je een bakje melk.
ach, kijk mijn tuin nou eens.
wat ruiken de bloemen zoet.'
wil lacht.
hij kijkt naar de blauwe lucht.
de wolk drijft langzaam naar het dorp.
ver van het huis van bil en wil ...

